

Sygn. akt VI U 124/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 lipca 2020 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Zofia Pawelczyk-Bik

po rozpoznaniu w dniu 30 lipca 2020 roku w Warszawie na posiedzeniu niejawnym

sprawy M. K. (1)

przeciwko (...) w W.

o zasiłek chorobowy

w związku z odwołaniem M. K. (1) od decyzji (...)w W.:

z dnia 20 lutego 2019 roku znak: (...)

z dnia 27 lutego 2019 roku znak: (...) i

z dnia 22 marca 2019 roku znak: (...)

1. zmienia zaskarżone decyzje (...)w W. z dnia 20 lutego 2019 roku znak: (...) i z dnia 22 marca 2019 roku znak: (...) w ten sposób, że przyznaje M. K. (1) prawo do zasiłku chorobowego za okresy od 15 listopada 2018 roku do 13 grudnia 2018 roku oraz od 14 grudnia 2018 roku do 31 grudnia 2018 roku;

2. oddala odwołanie od zaskarżonej decyzji (...) w W. z dnia 27 lutego 2019 roku znak: (...).

Sędzia Zofia Pawelczyk-Bik

ZARZĄDZENIE

(...)

Sygn. akt VI U 124/19

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 20 lutego 2019 roku znak: (...)w W. odmówił M. K. (1) prawa do zasiłku chorobowego za okres od 15 listopada 2018 roku do 13 grudnia 2018 roku. W uzasadnieniu wskazał, że wykorzystała okres zasiłkowy wynoszący 182 dni w dniu 29 października 2018 roku.

(decyzja z dnia 20 lutego 2019 r. – a.r.)

Decyzją z dnia 27 lutego 2019 roku znak: (...)w W. odmówił M. K. (1) prawa do zasiłku chorobowego za okres od 8 stycznia 2019 roku do 5 lutego 2019 roku. W uzasadnieniu wskazał, że wykorzystała okres zasiłkowy wynoszący 182 dni

w dniu 29 października 2018 roku. Nadto wskazał, że w dacie powstania niezdolności nie podlegała do ubezpieczenia chorobowego jako dobrowolnie ubezpieczona.

(decyzja z dnia 27 lutego 2019 r. – a.r. dołączone do a.s. VI U 142/19)

Decyzją z dnia 23 marca 2019 roku znak: (...) (...) w W. odmówił M. K. (1) prawa do zasiłku chorobowego za okres od 14 grudnia 2018 roku do 31 grudnia 2018 roku. W uzasadnieniu wskazał, że wykorzystała okres zasiłkowy wynoszący 182 dni w dniu 29 października 2018 roku.

(decyzja z dnia 23 marca 2019 r. – a.r. dołączone do a.s. VI U 184/19)

Od powyższych decyzji M. K. (1) wniosła odwołania wskazując, że schorzenia nie były współistniejące w okresach kiedy pozostawała niezdolna do pracy.

(odwołanie – k. 1, k. 1 a.s. VI U 142/19, k. 1 a.s. VI U 184/19)

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołań powołując się na argumentację zawartą w zaskarżonych decyzjach.

(odpowiedź na odwołanie – k. 3-4, k. 3-3v a.s. VI U 142/19, k. 3-3v a.s. VI U 184/19)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołująca się M. K. (2) była niezdolna do pracy:

- od 1 maja 2018 roku do 31 maja 2018 roku z powodu schorzenia o symbolu G54 – zaburzenia korzeni rdzeniowych i spotów nerwowych,
- od 1 czerwca 2018 roku do 15 czerwca 2018 roku z powodu schorzenia o symbolu M51 – choroby krążka międzykręgowego,
- od 16 czerwca 2018 roku do 30 czerwca 2018 roku z powodu schorzenia o symbolu M54 – bóle grzbietu,
- od 1 lipca 2018 roku do 29 października 2018 roku z powodu schorzenia o symbolu M51 – choroby krążka międzykręgowego
- od 15 listopada 2018 roku do 31 grudnia 2018 roku z powodu schorzenia o kodzie F32 – epizod depresyjny.

Do dnia 15 listopada 2018 roku odwołująca się nie korzystała z psychoterapii, nie odbywała wizyt u psychiatry w celu leczenia. Natężenie dolegliwości psychiatrycznych (epizod depresyjny) stanowiło podstawę do wystawienia zwolnienia lekarskiego od 1 listopada 2018 roku, ponieważ od dwóch tygodni przed zwolnieniem wystawionym od 15 listopada 2018 roku odwołująca doznała obniżenia nastroju. W okresie od 30 października 2018 roku do 14 listopada 2018 roku odwołująca się była zdolna do pracy z powodu schorzeń somatycznych – związanych z dolegliwościami kręgosłupa.

Schorzenia w okresach od 1 maja 2018 roku do 29 października 2018 roku oraz od 15 listopada 2018 roku do 31 grudnia 2018 roku dotyczyły różnych jednostek chorobowych.

(opinia ortopedy K. K. główna i uzupełniająca – k. 17, k. 90, k. 100; opinia biegłego psychiatry B. P. główna i uzupełniająca – k. 28-30, k. 53-54, k. 73)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, dokumentacji medycznej oraz opinii biegłych ortopedy i psychiatry głównych jak i uzupełniających, na których Sąd oparł się w całości. Sąd nie miał podstaw co do tego, aby zakwestionować prawidłowość ustaleń biegłych, a także ich metodologii. Ponadto żadna ze stron nie wnosiła zastrzeżeń do opinii biegłych. Mając tak ustalony stan faktyczny Sąd dokonał oceny zasadności odwołań od decyzji.

Sąd zważył, co następuje:

Podstawą odmowy prawa do zasiłku chorobowego za okres od 15 listopada 2018 roku do 13 grudnia 2018 roku oraz od 14 grudnia 2018 roku do 31 grudnia 2018 roku było uznanie przez (...), że odwołująca się wyczerpała okres zasiłkowy z dniem 29 października 2018 roku.

Zgodnie z art. 8 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (t.j. – Dz. U. z 2020 roku, poz. 870, dalej jako: ustawa zasiłkowa) zasiłek chorobowy przysługuje przez okres trwania niezdolności do pracy z powodu choroby lub niemożności wykonywania pracy z przyczyn określonych w art. 6 ust. 2 - nie dłużej jednak niż przez 182 dni, a jeżeli niezdolność do pracy została spowodowana gruźlicą lub występuje w trakcie ciąży - nie dłużej niż przez 270 dni. Powyższy okres jest tzw. okresem zasiłkowym, którego wyczerpanie skutkuje odmową przyznania prawa do dalszego zasiłku chorobowego. Okres zasiłkowy przy schorzeniach odwołującej się wynosił 182 dni. Z kolei art. 9 ust. 1 ustawy zasiłkowej wskazuje, że do okresu zasiłkowego wskazanego w art. 8 tej ustawy zalicza się również wszystkie okresy nieprzerwanej niezdolności do pracy, a w swym ust. 2 wskazuje on, że do owego okresu zalicza się również okresy poprzedniej niezdolności do pracy, spowodowanej tą samą chorobą, jeżeli przerwa pomiędzy ustaniem poprzedniej, a powstaniem ponownej niezdolności do pracy nie przekraczała 60 dni.

Z ustaleń Sądu wynika, że odwołująca się była niezdolna do pracy w okresie od 1 maja 2018 roku do 29 października 2018 roku, niezdolność do pracy była spowodowana jej schorzeniem somatycznym – zaburzeniami bólowymi grzbietu, kręgosłupa. Okres niezdolności do pracy z tej przyczyny wynosił 182 dni. Oznacza to, że z przyczyn somatycznych jeden okres zasiłkowy wykorzystała z dniem 29 października 2018 roku. Także w tym zakresie argumentacja (...) jest trafna. Natomiast Sąd ustalił, że drugiego okresu niezdolności tj. 15 listopada 2018 roku do 31 grudnia 2018 roku nie można zaliczyć do tego samego okresu zasiłkowego, który został wyczerpany z dniem 29 października 2018 roku. Niezdolności do pracy były spowodowane innymi schorzeniami – do 29 października 2018 roku schorzeniami somatycznymi, a od 15 listopada 2018 roku schorzeniami psychiatrycznymi. W okresie niezdolności do pracy z przyczyn somatycznych (ortopedycznych) nie współistniała niezdolność do pracy z przyczyn psychiatrycznych, która powstała (jak wskazał biegły) dopiero od 1 listopada 2018 roku. Oznacza to, że między dwoma okresami tj. do 29 października 2018 roku i od 1 listopada 2018 roku jako niezdolności do pracy w znaczeniu medycznym istniały dwa dni przerwy (30 i 31 października 2018 roku). Tak więc, były to różne schorzenia oraz dodatkowo dzieliła je przerwa. W okresie przerwy odwołująca odzyskała zdolność do pracy. Oznacza to, że w tej sprawie u odwołującej były dwa okresy zasiłkowe od 1 maja 2018 roku do 29 października 2018 roku oraz drugi orzeczony zwolnieniem lekarskim od 15 listopada 2018 roku do 31 grudnia 2018 roku.

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak w punkcie 1 sentencji wyroku, zmieniając decyzje w ten sposób, że przyznał odwołującej się M. K. (2) prawo do zasiłku chorobowego za okresy od 15 listopada 2018 roku do 13 grudnia 2018 roku oraz od 14 grudnia 2018 roku do 31 grudnia 2018 roku.